

Félelmetes

*világra jönni
s iszonyat életképesen.*

*És növekedni megalázó.
Mivel cselekvésképtelenség,
minden csak történhet velem,
a mindennapi riadalmat
élem —
ennyi az életem.*

*Gondold meg jól!
— Ha semmi több.*

*Rámnyit a hajnal, amint rád is,
rendezett, tiszta, táblás nagyság.
De az esték félvak habarcsát
utca-vályú rejtegeti,
dombos dömper hordhatja rád.*

*Elrejtenek, ha nem rejtözöl.
S ha megbújtál, aprócska vackod
sunyi két kar könyökli föl.*

*Mindent eltaszítok magamtól.
Minden elárult tárgyakat.
A tekintetek sokadalmát.
S feledni, bár feledni tudnám
a belémivódott, s ím, végre
csupasszá vedlett arcokat.*

*A szóztalan árulkodókat,
bajusszal, hajjal, szemöldökkel,
pillákkal meztitleneket.*

*Félelmetes világra jönni.
De élni: félelmetesebb.*

CSIKI LÁSZLÓ

Helyszín

*Ahogy a tenger felejtí a testem,
ahogy én egy háborúra gondolok —*

*Ez a legszebb hely,
ez az emlék idefent.
Visszalátszik a sómező békéje, a sík,
a katonaszobrok helye az emlékezetben.
A táj.*

*Már ajakig merült a feledésbe
fogadott apám, a hős
— térdelnem kell a szeméhez —
ott hátul, hol csak az égben van nyomóm,
s egy honi erdő még boldog tud lenni
hiányommal. Loboghat.*

*Elöl a tenger most hangtalan remeg —
Üvegcsarnok.
Ledobott szelek futnak
lengve a tengelyeken.*

*Hol vannak a proletárjaim?
Miért jár nélkülük, üresen
ez az én időm? —*

*ahogy a tenger felejtí a testem,
ahogy én egy forradalomra gondolok.*

MAGYARI LAJOS

Van olyan föld...

*Van olyan föld, kinek fiává lenni
nem kényszer, de jó, de kell,
van olyan föld, mely értelmünknek
nem himnuszt — parancsot énekel.*

*Van olyan föld, egy keserű-édes,
kit megtagadhat bár az ostoba ...
Van olyan föld, ki édesanyánk lett,
életet adó, sosem mostoha.*

*Van olyan föld, mely parancs-osztó
szükségek máglyás századain át
élni tanította elporló eleinket
megtartani itt — portát és hazát.*

*Van olyan föld, mibe boldogan
megtérnek futók és számkivetettek —
a Házsongárdba vagy cserefák alá,
de itt is, ott is — történelemnek.*

*Van olyan föld, melyen fölszíkrazhat
lelkünknek lelke, legszebb lényegünk,
egy föld, hol eltűnik félelem, alázat,
hol nem csak születünk s temetkezünk.*